

det forekommer mig lidt underligt, at man vil indskrænke Bevillingerne paa § 26 saa stærkt, som det er gjort i Aar, da det dog maa siges, at enkelte af de Bevillinger, der ere nægtede, ikke knyttede sig til provisoriske Foranstaltninger. Man har kun bevilget 426,000 Kr., hvilket er mindre end i Fjor og betydelig mindre, end det har været tidligere. Jeg skal saaledes oplyse, at de to sidste Aar før 1885, altsaa før vi kom ind i mindre regelmæssige Forhold, eller hvad man vil kalde det, og paa en Tid, da man, som bekendt, dog barbarede Finanslovsforslaget temmelig klæffeligt, havde Krigsministeriet paa sit ekstraordinære Budget 700,000 Kr. i Gennemsnit; og i den nærmest foregaaende Tid havde man i en længere Række af Aar en Million eller der omkring i Gennemsnit aarlig. Det forekommer mig derfor at være en underlig Betragtning, der ligger til Grund for dette, at man ikke vil gaa til mere end 426,000 Kr. i Aar. Det forekommer mig nok, at man, for at nævne et enkelt Punkt, kunde have medtaget Posten 150,000 Kr. til et mobilt Haubitzbatteri, som kunde erstatte noget Feltstytts. Jeg gør kun denne Bemærkning; jeg ved meget godt, at det ikke vil forandre Resultatet, og at Afstemningen ikke vil falde i den Retning. Jeg kan beklage det, men jeg haaber saa andesteds at saa dette eller et Par andre af disse Forslag satte ind.

Den fungerende Ordfører (Næstgaard): Jeg maa til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (F. C. Christensen) bemærke, at jeg synes, at det er en Ting, som vi absolut ikke her kunne blande os i, hvilken Mand, Krigsministeren anser for bedst egnet til at overtage Generalintendantposten. Overfor det ærede Medlem eller jeg kan jo sige, om der blandt Overintendanterne eller blandt andre findes dertil egnede Folk; det ærede Medlem skal jo ikke have noget Ansvar for dette Valg; her er der virkelig et Tilfælde, hvor man ganske uden politiske Hensyn — Sagen er jo fuldstændig blottet for al Politik — maa sige, at her er det Ministeren, som har Ansvar, her er det Ministeren, som maa bestemme sig. Der staar altsaa det Spørgsmaal tilbage: Naar der ikke inden for Intendanturen findes dertil egnede Folk, og naar man maa tage dem uden for Intendanturen, er det saa hensigtsmæssigt eller er det ikke hensigtsmæssigt, at denne Mand faar Lejlighed til at sætte sig ind i Sagerne, inden han overtager en saa stor og vanskelig og kompliceret Post? Der kan jeg ikke se rettere, end at det er heldigt, at han faar Lejlighed dertil;

og naar det ærede Medlem benægtede, at det har Betydning for det værnepligtige Mandstab, da kan jeg ikke forstå, at han kan sige det. Jeg skal mene, at det netop har sin Betydning for det værnepligtige Mandstab, om denne Branche passes godt eller passes daarligt. Uden Ol og Mad duer Helten ikke, det gælder i meget høj Grad for det værnepligtige Mandstab, og der er ingen Brancher, hvor der kan finde saa mange Misligheder Sted, naar den Mand, der har denne Branche under sig, ikke er fuldstændig inde i Sagerne. Der er ingen Branche, hvor det gaar i saa høj Grad ud over det værnepligtige Mandstab, man har jo talrige Eksempler derpaa, jeg vil ikke sig sige fra vor Hær, men fra andre Hære. Jeg skal selvfølgelig her slet ikke komme ind paa politiske Betragtninger; jeg undrer mig kun over, at den højtærede Krigsminister ligesom syntes at ville slippe ind paa det politiske Gebet i Anledning af § 26. Jeg skal indskrænke mig til den enkelte Bemærkning, at det sandelig ikke bør kunne undre nogen, at de, som den ærede Krigsminister meget eufemistisk bemærkede, ekstraordinære Forhold, vi leve under, ogsaa maa påvirke Størrelsen af de Bevillinger, der gives paa denne Paragraf.

F. C. Christensen: Den ærede Ordfører siger, at det er Ministerens Ansvar at vælge en Mand. Det benægter jeg ikke, men naar den højtærede Minister ellers tager det hele paa sit Ansvar, hvad angaar Udviklingen af vort Forsvar her til Lands, og tager det endog saa saaledes paa sit Ansvar, at han tilfidsætter Folketingets Afstemninger, finder jeg ingen Grund til selv paa saadanne Punkter at vise stor Smødekomenhed over for Ministeriet. Den højtærede Minister benægtede heller slet ikke, at man muligvis nok kunde finde en Stabsintendant, der kunde overtage Generalintendantpladsen; thi vedkommende Generalintendant gaar ikke af hverken i Dag eller i Morgen; der er Tid til at se sig om, og naar den højtærede Minister ikke benægter, at man muligvis ud af Stabsintendanternes eller Overintendanternes Flok meget vel kan finde en Mand, synes det mig, at det vilde være det retteste, at Ministeren valgte en Mand ud af Flokken eller i hvert Fald en anden Mand, som det vilde være muligt at gøre til Generalintendant, uden at vi samtidig her skulde bevilge Penge til denne Mand, for at han kunde gaa i Skole. Jeg fastholder derfor min Betragtning af det stillede Forslag og opfordrer endnu en Gang det